31979L1072

27.12.1979 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 331/11

ОСМА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 6 декември 1979 година
за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката

(79/1072/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху търговския оборот — обща система за данък добавена стойност (единна основа за оценка) [1], и по-специално член 17, параграф 4 от него,

като взе предвид предложението на Комисията [2],

като взе предвид становището на Европейския парламент [3],

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет [4],

като има предвид, че съгласно член 17, параграф 4 от Директива 77/388/ЕИО Съветът следва да приеме правила на Общността за установяване на нормативния режим по възстановяване на данък добавена стойност, посочен в параграф 3 от посочения член, на данъчно облагани лица, които не са установени на територията на страната,

като има предвид, че е необходим правилник за гарантиране на исковете на лица, установени извън територията на една държава-членка, за данъци, които са им начислени при доставка на стоки или услуги в друга държава-членка, или които са платени за внесени стоки в тази държава-членка, като по този начин се избегне двойното данъчно облагане,

като има предвид, че съществуват несъответствия и различия в действащите споразумения между държавите-членки, които водят в някои случаи до отклоняване на търговски потоци и нарушаване правилата на свободната конкуренция, и следователно следва да се отстранят,

като има предвид, че въвеждането на правилник на Общността в тази насока ще доведе до постепенен напредък към ефективна либерализация на движението на хора, стоки и услуги, като по този начин се подпомогне процесът на икономическа интеграция,

като има предвид, че правилникът не може да води до различно третиране на данъчните лица според държавата-членка, на чиято територия са установени,

като има предвид, че някои форми на укриване или избягване на данъци следва да бъдат предотвратени,

като има предвид, че съгласно член 17, параграф 4 от Директива 77/388/ЕИО държавите-членки могат да откажат възстановяването или да наложат допълнителни условия в случаите на данъчно облагани лица, които не са установени в митническата територия на Общността; като има предвид, че следва да се предприемат стъпки, които да не допускат такива данъчно облагаеми лица да се ползват от условия, по-благоприятни от тези, предвидени за данъчно облагаемите лица в Общността,

като има предвид, че първоначално могат да се приемат само режимите на Общността, предвидени в настоящата директива; като има предвид, че тези режими предвиждат, в частност, оповестяване на решенията във връзка с възстановяването да става в рамките на шест месеца от датата на подаване на заявление за възстановяване; като има предвид, че възстановяването следва да се извърши в същия срок; като има предвид, че с оглед даване на възможност на Италианската република да реорганизира сегашната си действаща система и да въведе системата на Общността, като в срок една година след крайната дата, определена за прилагане на тези режими, цитираната държава-членка получава право да известява за решенията на компетентните ѝ органи по заявления, подадени от данъчно облагаеми лица, които не са установени на нейна територия, и да направи съответното възстановяване в срок от девет месеца,

като има предвид, че е необходимо да се приемат нови договорености от Съвета, за да се допълни системата на Общността; като има предвид, че до влизане на тези договорености в сила държавите-членки възстановяват данъка върху стоки и услуги, които не са включени в настоящата директива, в съответствие с

(1) ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.
(2) ОВ C 26, 1.2.1978 г., стр. 5.
(3) ОВ C 39, 12.2.1979 г., стр. 14.
(4) ОВ C 269, 13.11.1978 г., стр. 51.

договореностите, които приемат съгласно член 17, параграф 4 от Директива 77/388/ЕИО,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

За целите на настоящата директива „данъчно облагаемо лице, което не е установено на територията на страната“ означава лице, посочено в член 4, параграф 1 от Директива 77/388/ЕИО, което по време на периода, посочен в член 7, параграф 1, първа алинея, първо и второ изречение, не е разполагало в тази страна нито със седалище за икономическа дейност, нито с регистрирана фирма, която да извършва стопански сделки, нито, когато не съществува такова установено седалище или фирма, с жилище или постоянен адрес и което през същият срок не е предоставяло в тази страна стоки или услуги, с изключение на:

а) транспортни услуги и спомагателните им услуги, освободени по реда на член 14, параграф 1, i), член 15 или член 16, параграф 1, букви Б, В и Г от Директива 77/388/ЕИО;

б) услуги, предоставени по ред, според който данъкът се заплаща само от лицето, което ги е получило, съгласно член 21, параграф 1, буква б) от Директива 77/388/ЕИО.

Член 2

Всяка държава-членка възстановява на всяко данъчно облагаемо лице, което не е установено на територията на страната, но е установено в друга държава-членка, и при условията, определени в настоящата директива, сумата на данък добавена стойност, начислена му с оглед услуги или движимо имущество, предоставени му от други данъчно облагаеми лица на територията на страната или наложен му във връзка с внос на стоки в тази страна, и доколкото тези стоки или услуги се използват за целите на сделки, посочени в член 17, параграф 3, букви а) и б) от Директива 77/388/ЕИО, и разпоредбите за услуги, посочени в член 1, буква б).

Член 3

За да получи право на възстановяване на сумите по данък добавена стойност, лице, отговарящо на условията по член 2, което не предлага стоки или услуги на територията на страната, следва да:

а) представи на компетентните органи, упоменати в член 9, първи параграф, заявление съгласно образеца, съдържащ се в приложение А, като приложи оригиналите на фактурите или вносните документи. Държавите-членки предоставят на заявителя пояснителни бележки, като съдържанието им като минимум отговаря на информацията, посочена в приложение В;

б) представи доказателство във формата на удостоверение, издадено от официалните органи на държавата, където е установено, което да удостоверява, че е данъчно облагаемо лице в съответната държава за целите на данък добавена стойност. Когато компетентните органи, посочени в член 9, разполагат вече с такова доказателство, данъчно облагаемото лице не е длъжно да представя нови доказателства в срок една година от датата на издаване на първото удостоверение от официалните органи на държавата, където е установено. Държавите-членки не издават удостоверения на данъчно облагаеми лица, ползващи право на освобождаване от данъка по реда на член 24, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО;

в) удостовери с писмена декларация, че не е предоставяло стоки или услуги на територията на страната за периода, упоменат в член 7, параграф 1, първа алинея, първо и второ изречение;

г) предприеме допълнително изплащане на сума, събрана погрешно.

Член 4

За да получи право на възстановяване на сумите по данък добавена стойност, данъчно облагаемо лице, отговарящо на условията по член 2, което не предлага стоки или услуги на територията на страната, различни от услугите, посочени в член 1, букви а) и б), следва да:

а) отговаря на изискванията, установени в член 3, букви а), б) и г);

б) удостовери с писмена декларация, че не е предоставяло стоки или услуги на територията на страната, различни от услугите, посочени в член 1, букви а) и б), за периода, упоменат в член 7, параграф 1, първа алинея, първо и второ изречение.

Член 5

За целите на настоящата директива стоки и услуги, за които може да се възстановява данък добавена стойност, следва да отговарят на условията, определени в член 17 от Директива 77/388/ЕИО, такива каквито се прилагат в държавата-членка на възстановяването.

Настоящата директива не се прилага за доставки на стоки, които може да са или са освободени по реда на член 15, точка 2 от Директива 77/388/ЕИО.

Член 6

Държавите-членки не могат да налагат на данъчно облагаемите лица, посочени в член 2, каквото и да е допълнително задължение освен посочените в членове 3 и 4, с изключение на задължение да предоставят при определени случаи необходимата информация, за да определят доколко е обосновано заявлението за възстановяване на данък добавена стойност.

Член 7

1. Предвиденото по реда на членове 3 и 4 заявление за възстановяване на данък добавена стойност се отнася до фактурирани покупки на стоки или услуги или за внос, направен за срок не по-кратък от три месеца и не по-дълъг от една календарна година. Заявленията могат да се отнасят за период, по-кратък от три месеца, когато това е оставащата част от календарната година. Тези заявления могат да се отнасят за фактури или документи по внос, които не са включени в предходни заявления, но се отнасят до сделки, извършени през същата календарна година. Заявленията се подават до компетентните органи, посочени в член 9, първи параграф, до шест месеца след изтичане на календарната година, през която е наложен данъкът.

Когато заявлението се отнася за срок, по-кратък от календарна година, но не по-кратък от три месеца, сумата, по която се подава заявлението, не може да е по-малка от равностойността на 200 европейски разчетни единици в национална валута; когато заявлението се отнася за срок една година или за остатък от календарната година, сумата не може да е по-малка от равностойността на 25 европейски разчетни единици в национална валута.

2. Използваната европейска разчетна единица е определена във Финансовия регламент от 21 декември 1977 ([1]) според курса, определен ѝ от 1 януари на годината, през която е насрочен периодът за възстановяване, посочен в параграф 1, първа алинея, първо и второ изречение. Държавите-членки могат да закръглят до 10 % нагоре или надолу сумите, получени от преобразуването в национална валута.

3. Компетентните органи, посочени в член 9, първи параграф, подпечатват всяка една фактура и/или документ по внос, за да предотвратят използването им в последващо заявление, и ги връщат на заявителя в срок до един месец.

4. Решенията по подадени заявления за възстановяване се вземат в срок до шест месеца от датата, на която съответното заявление, придружено от всички изисквани по реда на настоящата директива документи за проверка основанието на заявлението, е подадено пред компетентните органи, упоменати в параграф 3. Възстановяването на средствата става преди изтичане на гореспоменатия период по желание от страна на заявителя съответно или в държавата-членка, която възстановява, или в тази, където е установен. В последния случай банковите такси по превода се заплащат от заявителя.

Основанията за отхвърляне на заявление се декларират. По реда, определен от компетентните органи във въпросната държавата-членка за искове по възстановяване на данъчни вземания на лица, установени в тази държава, отказът може да бъде обжалван пред съответните органи за целта.

5. При възстановяване на данъчни суми чрез измама или по някакъв друг незаконен начин компетентните органи, упоменати в параграф 3, пристъпват пряко към събиране на грешно изплатените суми и съответни наложени наказания, като спазват процедурата в съответната държава-членка, при това без да нарушават разпоредбите, отнасящи се до взаимопомощ при възстановяване на данък добавена стойност.

При подадени с измама заявления, които не подлежат на административни наказания съобразно националното законодателство, въпросната държава-членка може да откаже в рамките на срок от максимум две години от датата на подаване на въпросното заявление да възстановява суми на цитираното данъчно задължено лице. Когато се налага административно наказание глоба, но сумата по нея не е изплатена, въпросната държава-членка може да преустанови всякакво възстановяване на дължащото данъчно облагаемо лице, докато не изплати глобата си.

Член 8

За данъчно облагаеми лица, които не са установени на територията на Общността, държавите-членки могат да откажат възстановяване или да наложат специални условия.

Не се допуска възстановяване на данък добавена стойност при условия, по-благоприятни от тези, прилагани за данъчно облагаеми лица, установени в Общността.

Член 9

Държавите-членки известяват по надлежния ред до кои компетентни органи се подават заявленията, посочени в член 3, буква а) и член 4, буква а).

Удостоверенията, посочени в член 3, буква б) и в член 4, буква а), доказващи, че въпросното лице е данъчно облагаемо лице, спазват образеца, посочен в приложение Б.

([1]) ОВ L 356, 31.12.1977 г., стр. 1.

Член 10

Не по-късно от 1 януари 1981 г. държавите-членки приемат разпоредбите, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Директивата се прилага само за заявления за възстановяване, отнасящи се до данък добавена стойност, начислен върху фактурирани покупки на стоки или услуги или внос, направен от тази дата.

Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива. От своя страна Комисията известява останалите държави-членки за приетото законодателство.

Член 11

Като дерогация от разпоредбите на член 7, параграф 4 Италианската република има право от 1 януари 1982 г. да удължи срока, посочен в настоящия параграф, от шест на девет месеца.

Член 12

В тригодишен срок след датата, посочена в член 10, и след проведени консултации с държавите-членки Комисията представя доклад пред Съвета по прилагане на настоящата директива, и по-специално на членове 3, 4 и 7 от нея.

Член 13

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 6 декември 1979 година.

За Съвета

Председател

L. PRETI

ПРИЛОЖЕНИЕ А

ОБРАЗЕЦ

Първото ви заявление ли е това?

Ако не, моля попълнете данъчния номер

☐ Печат при получаване

Заявление за възстановяване на ДДС

от данъчно облагаемо лице, установено извън страната

(преди попълване прочети обяснителните бележки)

Компетентен орган, до който се подава заявлението ▶

1	Фамилно и лично име или име на фирмата на заявителя Улица и номер Пощенски код, населено място и държава
2	Фирмена дейност на заявителя
3	Данни за данъчната служба и регистрацията по ДДС в държавата, където е установен заявителят или където е местоживеенето му или постоянният адрес
4	Срок, за който се отнася заявлението ☐ От: месец година До: месец година
5	Обща сума на заявлението за възстановяване (с цифри) ☐ (виж приложения лист за валутите)
6	Заявителят изисква възстановяване на сумата по точка 5 по начина, посочен в точка 7
7	Желан начин за възстановяване Банкова сметка ☐ Пощенска сметка ☐ ☐ Номер на сметката ☐ Код на финансовата институция ☐ Сметката е на името на ☐ Име и адрес на финансовата институция
8	Брой на приложените документи ..... Фактури: ..... Документи за внос: .....
9	Заявителят декларира, че: а) стоките и услугите, изброени в приложението, са използвани от него като данъчно облагаемо лице за дейността му през следния период: .... б) в държавата, от която изисква възстановяването, и през периода, включен в заявлението: ☐ (*) не е доставял стоки или услуги; ☐ (*) предоставените от него услуги са данъчно обложени само за лицето, което ги е употребило; ☐ (*) е предоставял само транспортни услуги и спомагателни за тях, които са освободени от данъците. в) всички данни, включени в настоящото заявление, са верни и точни. Заявителят се задължава да изплати обратно погрешно възстановени му суми.

(*) В съответната клетка впишете „X“. ▶

(*) В съответната клетка впишете „X“. ▶

..... (място), на ..... (дата) ..... (подпис)

10 Деклариране на сумите по ДДС по пера и за периода, за който се отнася настоящото заявление

№	Естество на стоките или услугите	Име, регистрационен номер по ДДС, ако е известен, и адрес на доставчика на стоките или услугите	Дата и номер на фактурата или документа за внос	Размер на данъка за възстановяване по заявление	Само за служебни цели
			Общо		

Само за служебно ползване

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

ОБРАЗЕЦ

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА СТАТУТ НА ДАНЪЧНО ОБЛАГАЕМО ЛИЦЕ

Долуподписаният .....
(Име и адрес на компетентния орган)

удостоверявам, че .....
(Фамилно и лично име или име на фирмата)

.....
(естество на дейността)

.....
(адрес на лицето)

е данъчно облагаемо лице, регистрирано по ДДС, като регистрационният му номер е. [1] .....

.....

.....
(дата)

Официален
печат

.....
(подпис, име и длъжност)

[1] Ако подателят няма регистрационен номер по ДДС, компетентните органи трябва да посочат причината за това.

ПРИЛОЖЕНИЕ В

Задължителен минимум информация за обяснителните бележки по попълване на образците

А. Заявлението се попълва на образец, съставен на един от официалните езици на Общността, с печатни букви. Самият образец се попълва на езика на държавата, която ще възстановява данъка добавена стойност.

Б. Заявлението се попълва с главни печатни букви и се предава до 30 юни на следващата година, спрямо която се отнася заявлението, до компетентните органи на държавата, за която се отнася съдържанието му (виж буква Г по-долу).

В. Следва да се посочи регистрационният номер по ДДС в държавата на възстановяване на данъка, ако той е известен на заявителя.

Г. Заявлението се подава на съответните компетентни органи, т.е. за:

— Белгия: .....

— Дания: .....

— Германия: .....

— Франция: .....

— Ирландия: .....

— Италия: .....

— Люксембург: .....

— Нидерландия: .....

— Обединеното кралство: .....

Д. Заявлението се отнася до фактурирана покупка на стоки и услуги или внос, направени съответно в срок не по-кратък от три месеца и не по-дълъг от една календарна година. Заявленията могат да се отнасят за период, по-кратък от три месеца, когато това е оставащата част от календарната година. Тези заявления могат да се отнасят до фактури или документи по внос, които не са включени в предходни заявления, но се отнасят до сделки, извършени през същата календарна година.

Е. В точка 9, буква а) заявителя описва естеството на дейности, по реда на които е придобил стоките или е получил услугите, изброени в заявлението за възстановяване на данъка (напр.: участие в .... международен панаир, състоял се в .... от .... до ...., щанд № ....; или международен превоз на стоки от .... до ....).

Ж. Заявлението се придружава от удостоверение, издадено от официалните органи на държавата, където е установен заявителят, като в удостоверението се потвърждава изрично статутът му на регистрирано по ДДС лице в тази страна. Когато компетентният орган, упоменат в буква Г по-горе, вече разполага с подобно удостоверение, заявителят не е длъжен да представя ново подобно за срок една година от датата на издаване на първото.

З. Заявлението се придружава от оригиналите на фактурите или вносните документи, показващи и доказващи размера на ДДС, платен от заявителят.

И. Заявлението може да се използва за възстановяване на суми по ДДС за повече от една фактура или документ за внос, но общата сума на ДДС за възстановяване за 19... не може да е по-малка от:

Bfrs/Lfrs ...
Fl ...
DM ...
Dkr ...
£ ...
FF ...
£ Irl ...
Lit ...

когато срокът, за който се отнася, е по-малък от една календарна година, но не по-кратък от три месеца, или по-малко от:

Bfrs/Lfrs ...
Fl ...
DM ...
Dkr ...
£ ...
FF ...
£ Irl ...
Lit ...

когато срокът, за който се отнася, е една календарна година или по-малко от три месеца.

Й. Освободени търговски услуги са тези, извършвани във връзка с международни превози на стоки, включително — и при съответни условия — транспортни операции, отнасящи се до транзит, износ или внос на стоки.

К. Всяка една неправомерно възстановена сума може да доведе до подвеждане на нарушителя под отговорност, вкл. глоби или друго наказание, според определението на законодателството на държавата, където се извършва възстановяването.

Л. Органите на държавата, където се извършва възстановяването, си запазват правото да извършат възстановяването с чек или паричен превод, изпратен до кандидата.